

ව්‍යුහාත්මක නිර්නායක, ප්‍රාථමික අයවැය ඉලක්ක සහ වියදම් සීමා කිරීම්වල දැඩි, නීතිගත විනයක් නොමැති නම්, දේශපාලන වාසිවාදී අරමුණු පෙරමුණට පැමිණෙනු ඇති අතර, එයින් දේශීය උද්ධමනය ඉහළ යෑමට, විදේශ සංවිත සිදි යාමට සහ සාමාන්‍ය පුරවැසියාගේ කුමක් මිලදී ගැනීමේ ශක්තිය ක්ෂය වීමට හේතු වනු ඇත.

2027 න් පසුව මාලිමා රජය අනුගමනය කරන්නට යන්නේ පූර්ව බංකොලොත් යුගයන්හිදී මෙරට ක්‍රියාත්මක වූ රජයන් තම දේශපාලන පැවැත්ම සඳහා අනුගමනය කළ මෙම අමනෝඥ ආණ්ඩුකරණයේ නම් ඉන් රටට අත්වන්නේ විනාශයක් මිස සුගතියක් නොවේ.

ඒ අනුව 2027න් පසු IMF රාමුව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම විනාශකාරී වන්නේ ඇයිද යන්න මෙවර මාලිමා රජය විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන පූර්ව අයවැය දත්ත මගින් හොඳාකාරව පෙන්වා දෙනු ලබයි.

මෙහිලා අප සාමූහිකය තවදුරටත් කියා සිටින්නේ මාලිමා ආන්ඩුව මෙවැනි අමනෝඥ සහන පැකේජයක් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා හේතුවී ඇති බව පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ තමන් ඉදිරියේ පවතින 2028 ණය උගුල පිළිබඳව තාර්කික විශ්ලේෂනයකින් තොරව බව අපගේ නිරීක්ෂනය වන්නේය.

ඒ අනුව මාලිමා රජය සිතන බව පෙනෙන්නේ එම ණය උගුලෙන් ගොඩයාම සඳහා ජාත්‍යන්තර ණය වෙළඳපොළට පිවිසීමේ මිත්‍යාව තුළ තම විකල්පයන් ස්ථානගත කරමින් සිටින බවයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ වත්මන් ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ එකඟතා සහ සහන කාලයන් අපට තාවකාලික හුස්ම ගැනීමට ඉඩ සලසා දී ඇතත්, දැවැන්ත ප්‍රාග්ධන ආපසු ගෙවීම් සහ ණය සේවාකරණ වගකීම් 2028 වසර වන විට දැඩි ලෙස ඉහළ යනු ඇත.

සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටකට ක්‍රියාකාරී IMF වැඩසටහනක ආයතනික අනුමැතියකින් තොරව ජාත්‍යන්තර ප්‍රාග්ධන වෙළඳපොළට බාධාවකින් තොරව යළි පිවිසීමට සහ ස්වෛරී බැඳුම්කර නිකුත් කිරීමට හැකි යැයි සිතීම අනතුරුදායක මිච්ඡුවකි.

එම නිසා අපට ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ පරිවාසය තවදුරටත් වලංගු සාධකයක් වන්නේය.

ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ පරිවාසය නොමැති නම්, ආයෝජක විශ්වාසය බිඳී යනු ඇත, අවදානම් සහිත වාරික අහස උසට නැංවෙනු ඇත.

එවැනි ක්‍රියාවලියක් තුළ රටට ණය ගැනීමේ පිරිවැය දරාගත නොහැකි මට්ටමකට ඉහළ යනු ඇත.

එම නිසා අප මාලිමා ආණ්ඩුවට බලකොට සිටින්නේ මේතාක් දුරට තමන්ගේ ආණ්ඩුව මෙන්ම ඊට පෙර පැවති රනිල් වික්‍රමසිංහ ජනාධිපතිවරයා අනුගමනය කරන ලද ආර්ථික ප්‍රායෝගිකවාදය තව දුරටත් ඉදිරි වසර කිහිපයකට හෝ අනුගමනය කරන ලෙසටය.

ඒ සඳහා ජනකාන්තවාදී දේශපාලන වාචාලකම්වලින් එපිටට ගිය ප්‍රඥාශීලී ප්‍රතිපත්ති පෙරමුණට නායකත්වය ලබා දෙන ලෙසටය.

එම නිසා රටේ මිලියන 22ක ජනතාවකගේ අනාගත මූල්‍ය ආරක්ෂාව අවදානමකට ලක් කරමින් බහුපාර්ශ්වික ආයතන කෙරෙහි ඇති මතවාදී අගතියකට ඉඩ දීමට සුදුසු වාතාවරණයක් රට ඉදිරියේ නොමැති බව අප සාමූහිකය අවධාරණය කර සිටී

එසේ හෙයින් අප මාලිමා රජයට බලකොට සිටින්නේ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල සමග 2027 පසුව අනුප්‍රාප්තික වැඩසටහනක් ආයතනගත කිරීම රටේ ජනතාවගේ කෝණයෙන් බලන කළ රටේ අනාගතය සඳහා අත්‍යවශ්‍යය පූර්ව කොන්දේසියක් වන බවයි.

අප සාමූහිකය විශ්වාස කරන්නේ වත්මන් IMF වැඩසටහන අවසන් වීම රටේ ණය ආර්ථිකයෙන් මිදීමට යන ගමනේ හුදෙක් පළමු සන්ධිස්ථානය පමණක් බව ආණ්ඩුව වටහා ගත යුතු බවය.

එම නිසා ඉදිරි විදේශීය ණය ආපසු ගෙවීමේ වක්‍රය කළමනාකරණය කර ගැනීම සඳහා 2027න් පසු අනුප්‍රාප්තික නිරීක්ෂණ රාමුවකට හෝ මධ්‍යකාලීන වැඩසටහනකට බාධාවකින් තොරව පිවිසීම අත්‍යවශ්‍යවී තිබේ.

එවැනි පසුබිමක රාජ්‍ය මූල්‍ය විනය දැඩි ලෙස අනුගමනය කිරීම සහ රාජ්‍ය මූල්‍ය හිඟයට දායක වන දේශපාලන අභිප්‍රායන් මත පදනම් වූ සහනාධාර පද්ධති වෙත යළි යාමෙන් වැළකී, රාජ්‍ය ව්‍යවසායයන් සඳහා විනිවිදභාවයෙන් යුත් පිරිවැය-ප්‍රතිසාධන මිලකරණ ක්‍රමවේද පවත්වාගෙන යාම රාජ්‍යකරනයේ අත්‍යවශ්‍ය කැපවීමක් ලෙස අප දකිමු. කෙටිකාලීන ජනකාන්තවාදයට වඩා දිගුකාලීන ස්ථාවරත්වයට මුල්තැන දීමේ පියවරක් ලෙස මෙම පියවරට රට ගෙනයායුතුව තිබේ.

ආර්ථික ස්වෛරීභාවය යනු රට ගෝලීය මූල්‍ය රාමු වලින් හුදකලා කිරීමෙන් ආරක්ෂා වන්නක් නොවේ. රටේ ආර්ථික ස්වෛරීත්වය බිඳ නෙහෙලිය යුතු බාහිර ආරක්ෂක කුළුණු, විශ්වාසදායක අපනයන මාර්ග සහ නොසැලෙන ආයෝජක විශ්වාසය ගොඩනැඟීම මඟින් තහවුරු කරගත යුත්තකි. පාලකයන් ජනප්‍රියවාදී උන්මාදයට යට වී ගෝලීය ආර්ථික පද්ධතියට අවශ්‍ය ආයතනික විනය ඉවත දැමුවහොත්, පසුගිය වසර කිහිපය තුළ දූෂිතරතා මධ්‍යයේ දිනාගත් ජයග්‍රහණ එක රැයකින් විනාශවී යනු ඇත.

එය රට නැවතත් බංකොලොත් රාජ්‍යයක් බවටත්, පුරවැසියා අන්ත අසරණ තත්ත්වයකටත් පත් කරනු ඇත.

දිනන දකුණ සාමූහිකය වෙනුවෙන් නායකත්ව මණ්ඩලය සහ විධායක සභාව.